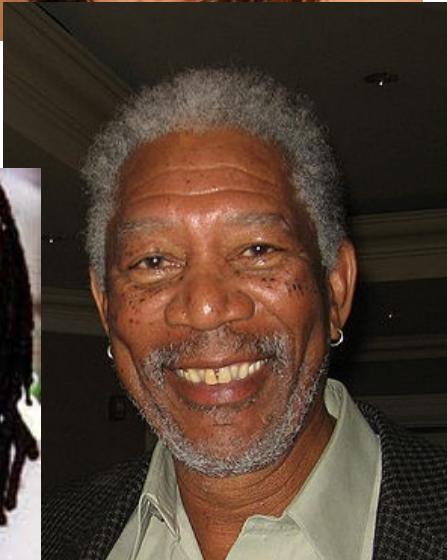
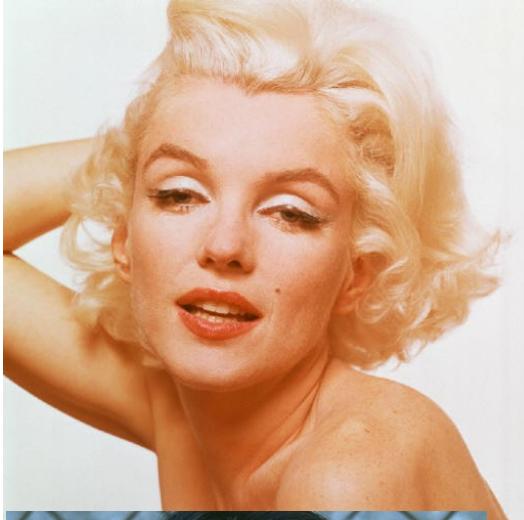

GENETICKÁ A FENOTYPOVÁ PROMĚNLIVOST

Evoluce jako dvoustupňový proces:

1. proměnlivost mezi jedinci v populaci
2. změny v zastoupení jednotlivých variant z generace na generaci

Vztah rychlosti evoluce a genetické proměnlivosti:

základní teorém přírodního výběru (Fisher, 1930):

„Míra zvýšení reprodukční zdatnosti libovolného organismu v libovolném čase je rovna jeho genetické proměnlivosti v tomto čase.“

**Francis Galton, biometrikové
problémy:**

mnoho genů
často silný vliv prostředí

kontinuální proměnlivost

**Gregor Mendel, mendelisté
problémy:**

pro evoluční biology důležité studovat fenotypové projevy
pro genetiky snazší studovat přímo molekuly

diskrétní proměnlivost

Zdroje fenotypové proměnlivosti:

rozdíly v genotypu

rozdíly v podmírkách prostředí

maternální vlivy (paternální vlivy)

POPULACE

společný genofond (gene pool)

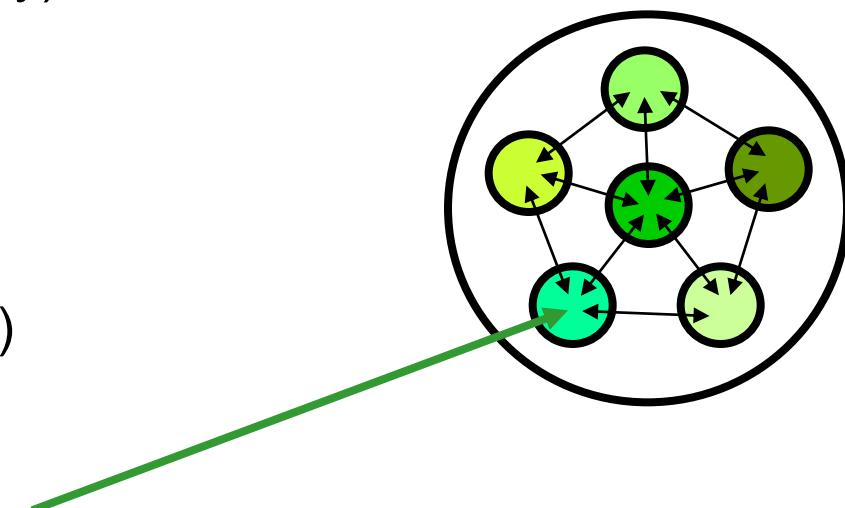
T. Dobzhansky, E. Mayr

společný areál

lokální populace (subpopulace, démy, mendelovské populace)

globální populace, metapopulace

populace experimentální, zemědělské, modelové

Základní pojmy:

gen

lokus

alely = alternativní formy genu

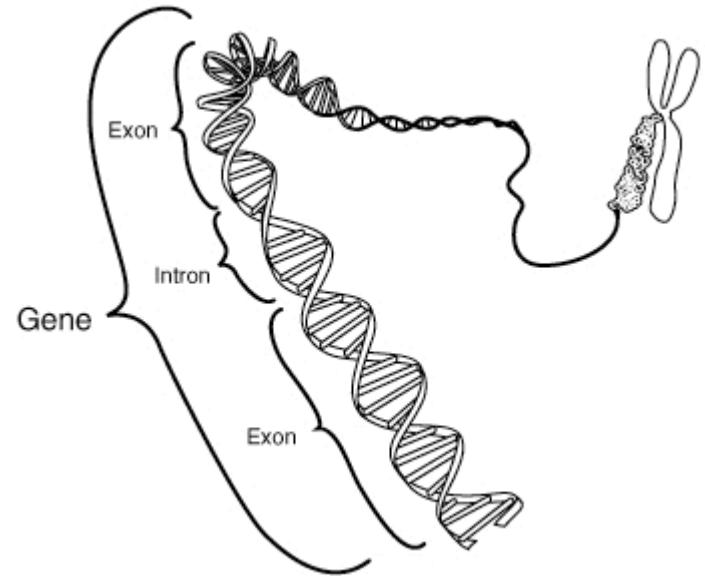
genom = soubor všech genů jedince (jaderný, mitochondriální...)

genotyp = soubor alel jednoho nebo více genů jedince

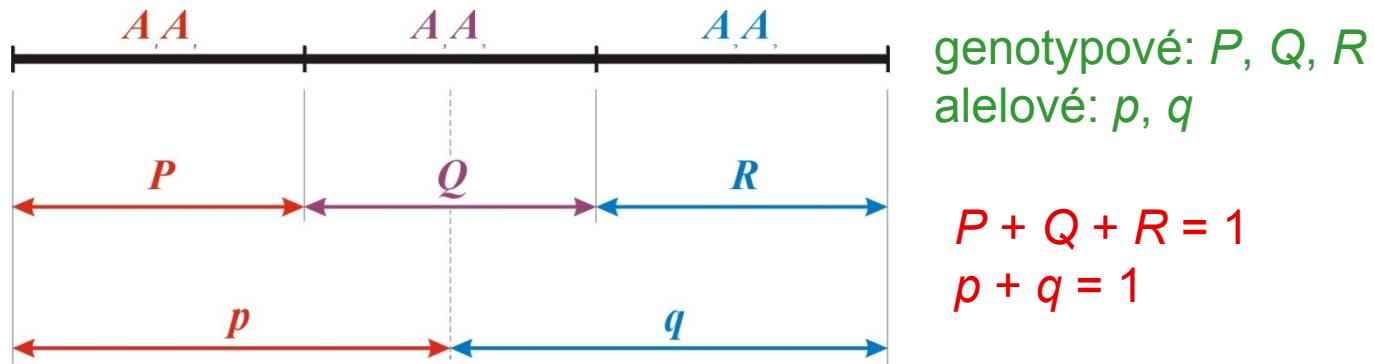
homozygot (AA, aa): stejné alely na lokusu

heterozygot (Aa): různé alely na lokusu

haplotyp (**haploidní genotyp**) = kombinace alel na různých částech sekvence DNA, které jsou přenášeny společně

Genotypové a alelové (genové) frekvence

Genotyp	A_1A_1	A_1A_2	A_2A_2	Celkem
Počet	n_1	n_2	n_3	N
Frekvence	$P=n_1/N$	$Q=n_2/N$	$R=n_3/N$	
	$p = (2n_1 + n_2)/2N$		$q = (n_2 + 2n_3)/2N$	

E. B. Ford, 1939-1970: přástevník hluchavkový (*Panaxia [Callimorpha] dominula*)

genotyp	A_1A_1	A_1A_2	A_2A_2	Σ
počet	17 062	1295	28	18 385
genotypová frekvence	0,928	0,070	0,002	1
alelová frekvence	$A_1 = 0,963$		$A_2 = 0,037$	1

Modelové populace – Hardy-weinbergovská p.

Vlastnosti:

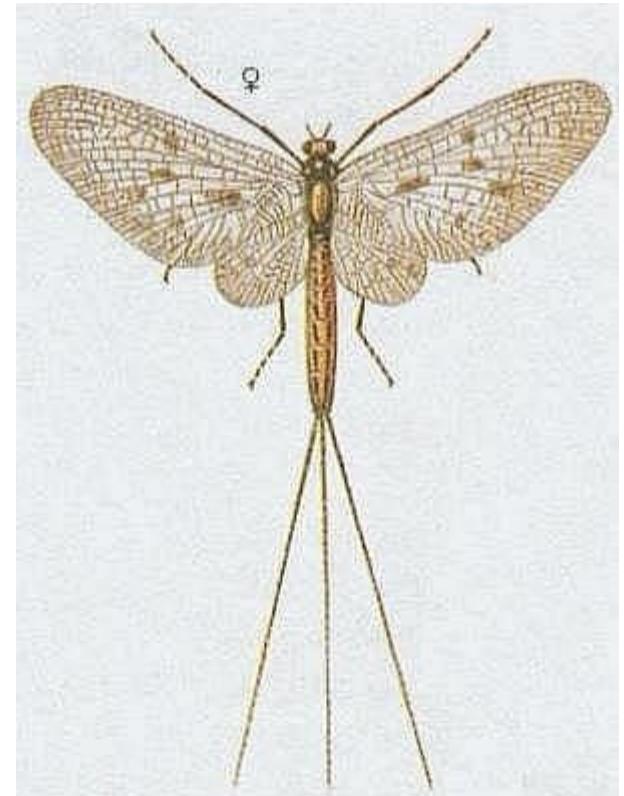
diploidní

pohlavní rozmnožování

diskrétní generace

2 alely, segregace 1:1

stejné frekvence alel u obou pohlaví

Modelové populace – Hardy-weinbergovská p.

Vlastnosti:

náhodné oplození (panmixie)

opak: asortativní páření, příbuzenské křížení

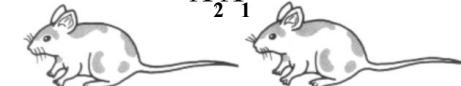
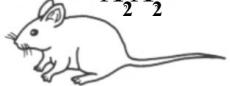
velmi velká (nekonečná) velikost

žádná migrace

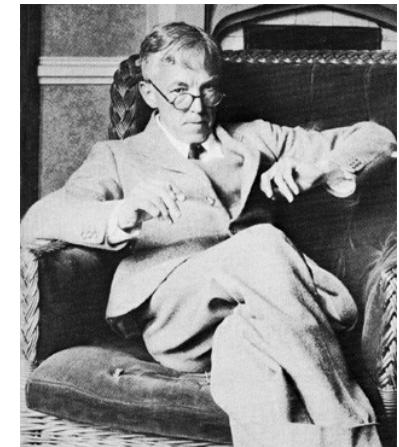
žádná mutace

žádná selekce

HARDYHO-WEINBERGŮV PRINCIP

		Samčí gamety	
Alela	Četnost	A_1	A_2
Samičí gamety			
A_1	p	$A_1 A_1$ 	$A_1 A_2$
A_2	q	p^2 	pq
		$A_2 A_1$ 	$A_2 A_2$

Četnosti
v zygotách:
 $A_1 A_1 : P' = p^2$
 $A_1 A_2 : Q' = pq + qp = 2pq$
 $A_2 A_2 : R' = q^2$

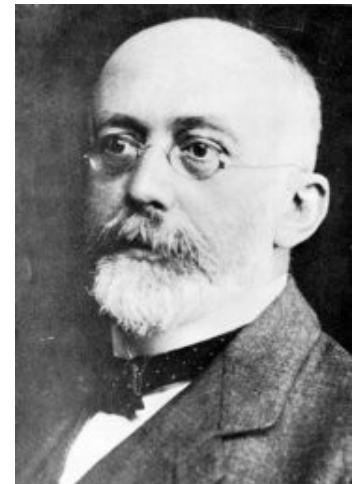

Godfrey Harold Hardy
(1877-1947)

vztah četností: $p^2 + 2pq + q^2 = 1$

1908

Wilhelm Weinberg
(1862-1937)

HARDYHO-WEINBERGŮV PRINCIP

1. Četnosti alel z generace na generaci stálé
= Hardyho-Weinbergova rovnováha
2. HW rovnováhy dosaženo již po 1 generaci náhodného křížení

Zobecnění:

geny vázané na X:

samice: $p^2 + 2pq + q^2$

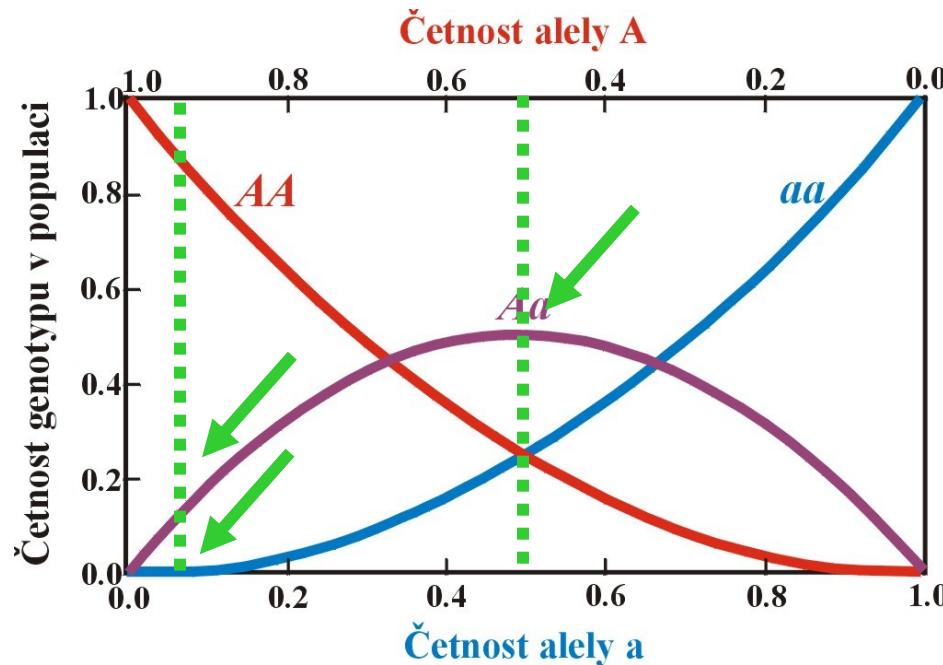
samci: $p + q$

více alel:

3 alely: $p^2 + q^2 + r^2 + 2pq + 2pr + 2qr$

obecně $p_i^2 + 2p_{ij}$

Frekvence vzácných alel

heterozygoti nejfrekventovanější při $p = q = 0,5$

Q se snižuje rychlostí $2pq$

R rychlostí $q^2 \Rightarrow$ zvyšování $Q/R \rightarrow$ **vzácná alela „schována“ v heterozygotním stavu**

Příčiny neplatnosti H-W rovnováhy:

Metodické příčiny

„null alleles“

„allelic dropout“

Neplatnost některého z předpokladů H-W populace:

Snížení heterozygotnosti:

selekce proti heterozygotům

nenáhodné křížení (inbreeding, pozitivní asortativní páření)

strukturovanost populace (rozdílné frekvence alel, sv. Wahlundův efekt)

Zvýšení heterozygotnosti:

selekce podporující heterozygoty

nenáhodné křížení (outbreeding, negativní asortativní páření)

migrace

mutace

GENETICKÁ PROMĚNLIVOST V POPULACÍCH

Metody studia genetické proměnlivosti:

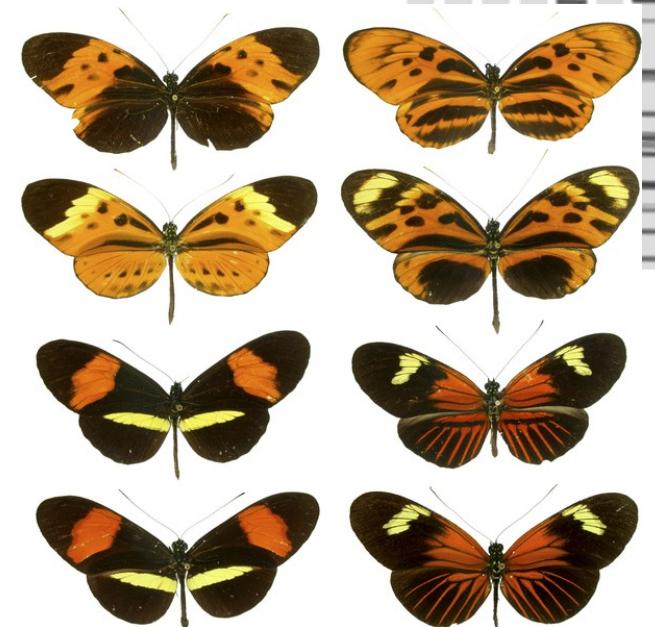
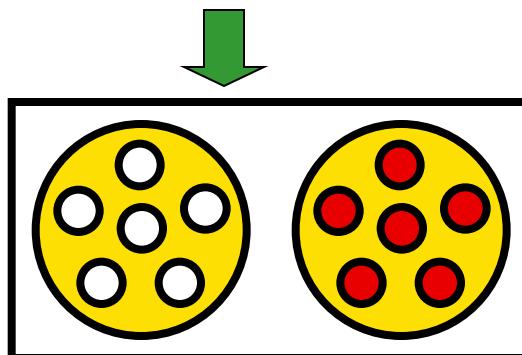
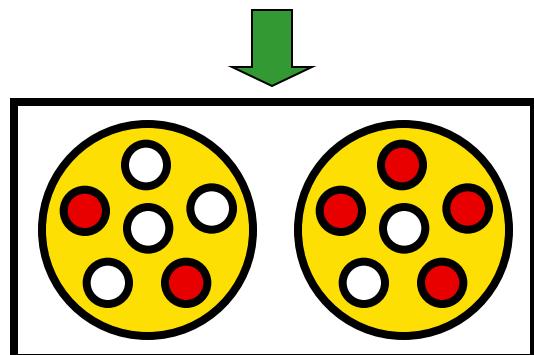
elektroforéza proteinů

analýza restrikčních fragmentů
(Southern blotting, RFLP, DNA fingerprinting)

PCR, sekvenování, NGS, mikrosateliity ...

Polymorfismus a polytypie

Polymorfismus:

podíl polymorfních lokusů (P)

velikost populačního vzorku většinou omezená \Rightarrow

hranice 5% ($P_{0.05}$) nebo 1% ($P_{0.01}$)

počet alel na lokus (A ; allele diversity, allele richness)

průměrná skutečná heterozygotnost (H_o)

průměrná očekávaná heterozygotnost (H_e) = genová diverzita

nukleotidový polymorfismus (θ)

nukleotidová diverzita (π)

GENETICKÁ PROMĚNLIVOST V PŘÍRODNÍCH POPULACÍCH

Otázka rozsahu proměnlivosti v přírodních populacích:

T.H. Morgan, H. Muller:
„klasický“ model
proměnlivost omezená

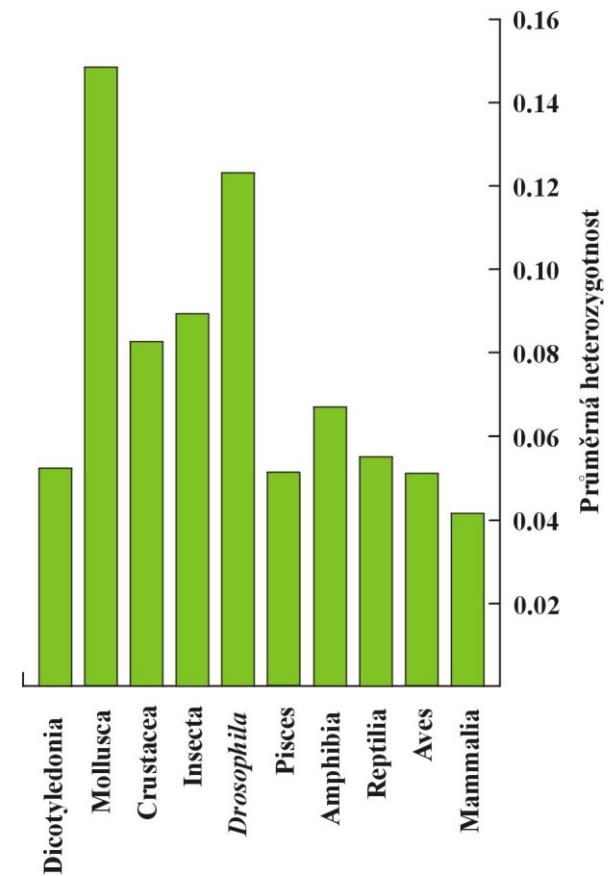
A. Sturtevant, T. Dobzhansky:
„rovnovážný“ model
proměnlivost normou

GENETICKÁ PROMĚNLIVOST V PŘÍRODNÍCH POPULACÍCH

1966: Harry Harris – člověk; Richard Lewontin, John Hubby – *D. pseudoobscura*

Taxon	Počet zkoumaných druhů	Podíl lokusů polymorfních	Průměrná heterozygotnost
Bezobratlí			
morští plži	5	0.175	0.083
suchozemští plži	5	0.437	0.150
ostatní morští bezobratlí	9	0.587	0.147
haplodiploidní blanokřídli	6	0.243	0.062
<i>Drosophila</i>	43	0.431	0.140
ostatní hmyz	23	0.329	0.074
bezobratlí celkem	93	0.397	0.112
Obratlovci			
ryby	51	0.152	0.051
obojživelníci	13	0.269	0.079
plazi	17	0.219	0.047
ptáci	7	0.150	0.047
hlodavci	26	0.202	0.054
savci	46	0.147	0.036
obratlovci celkem	135	0.173	0.049
Rostliny celkem	473	0.505	--

mikrosatelity, minisatelity → vysoké mutační tempo, vysoká variabilita
otázka reprezentativnosti

PROMĚNLIVOST NA VÍCE LOKUSECH

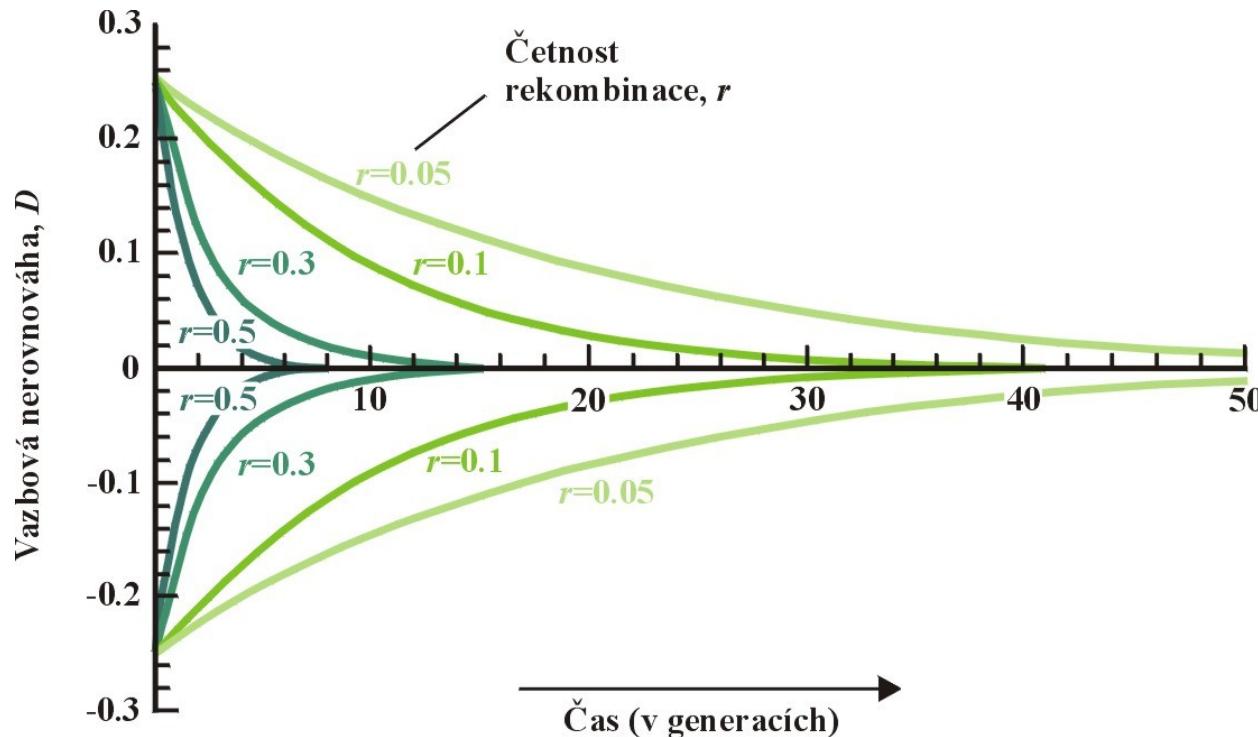
blízkost lokusů = vazba

platnost předpokladů H-W \Rightarrow ustavení vazbové rovnováhy

tento proces může být pomalý \Rightarrow vazbová nerovnováha

koeficient vazbové nerovnováhy D

vztah D a rekombinace r :

PROMĚNLIVOST NA VÍCE LOKUSECH

Příčiny vazbové nerovnováhy:

absence rekombinace (např. inverze)

nenáhodnost oplození

selekce

recentní mutace

vzorek směsí 2 druhů s různými frekvencemi

recentní splynutí 2 populací

náhodný genetický posun (drift)